

hos Millioner, Selvhjælpsdriften, der er ligesaa kostbar for Individet som for den hele Nation, og Statsfattigpleje som sidste Tilflugt for kraft- og formueløse Folk vilde det tyske Folk for Tiden i sit gjennemsnitlige Forhold til Arbejdet i ethvert Fald ikke kunne taale, — og naar det engang kan taale den, trænger det ikke mere til den.»

Dr. Karl Braun: Die Männer des Zollvereins. (Volksw. Zeitfragen Nr. 20—21). Berlin, L. Simion. 1881. (68 S.).

Disse Mænd ere: Gottlob Kunth, Fr. Chr. Ad. v. Motz (Finansminister 1825—30), Karl Georg Maassen (Finansminister 1830—34) og Ludv. Kühne. Men foruden om disse Mænd har Dr. K. Braun meddelt adskillige andre historiske Oplysninger vedrørende den preussiske Toldreform af 1818, Forberedelserne til og Stiftelsen af Toldforeningen etc. Det interessante Skrift gjengiver for Størstedelen et Foredrag (forsynet med Noter og Tillæg), der blev holdt i den berlinske Nationaløkonomiske Forenings Festmøde d. 26. Marts d. A. Dr. Braun er denne Forenings Ærespræsident.

Dr. Adolf Frantz: «Die höchsten Adelsgeschlechter im Leben wie im Tode. Eine statistische Untersuchung über Geburten, Eheschliessung und Lebensdauer in den Familien der höchsten Aristokratie. Berlin, Adolf Klein's Verlag. (1881. 58 S.).

For et eller to Aar siden udsendte en tysk Forfatter, Dr. H. Kleine, et højtideligt «Mahnruf» «til den tyske, østrig-ungarske og baltiske Adel». Forfatteren søgte at paavise Adelsens «Forfald», Adelsfamiliernes mærkeligt hurtige Uddøen og Forarming. «Im Interesse seiner Selbsterhaltung» burde Adelen da lytte til Forfatterens Alvorsord, — hvis det var berettiget. Men det synes rigtignok, at hans Materiale ikke har været tilstrækkeligt, og at heller ikke hans Slutninger ere korrekte. Dr. Frantz, der behandler et lignende Emne, kommer til det modsatte Resultat, nemlig til det, at Adelsfamiliernes «Forfald» ikke er større end Bonde- og Borgerlægters. En ordenlig komparativ